

דף ע.

- עין משפט א. אר"ח סימן שפ סעיף ד
עין לעיל דף סט: עין משפט אות ה.
- עין משפט ב. אר"ח סימן שפ סעיף א
עין לעיל דף סט: עין משפט אות ב.
- עין משפט ג. אר"ח סימן שפ סעיף ד
עין לעיל דף סט: עין משפט אות ה.

דף ע:

- עין משפט א. אר"ח סימן שפא סעיף ו
- ז. יורש מבטל רשות, דהיינו שאם לא ערב מורישו ומת בשבת, והיורש בא לדור ^מ בחצר ואוסר, יכול לבטל רשותו אף שמהערב לא יכול היה לערב כיון שיורש הוא כרעיה דאביו ^ב או של מורישו.
- עין משפט ב. אר"ח סימן שעא סעיף ד
- ה. ד. אחד מן החצר שמת בשבת ^ס, אם ערב אפי' ירשו אחר מבני השוק אינו אוסר. ואם לא ערב אם ירשו אחד מן השוק, כל זמן שלא בא לדור עמהם אינו אוסר ^ע, ואם בא לדור בשבת בבית זה שירש אוסר ^פ.
- ה. ה. אם ירש אותו אחד מבני החצר, אם ערב היורש והיה דר עם המוריש
- מ. דאם אינו בא לדור אינו אוסר על בני החצר, דדירה בלא בעלים לאו שמיה דירה.
- נ. מג' ערובין דף ע'.
- ס. והיינו שלא הניח בני ביתו בבית, וא"כ כיון שמת בטל הערוב, וירשו אחד מן השוק ובא לדור שם בשבת, והוא הרי לא הניח ערוב מבעוד יום, אפ"ה אינו אוסר על בני החצר, כיון שהותר בביה"ש בערוב המוריש הותר לכל השבת, מ"ב אות ט"ז.
- ע. אף דנאסר מתחלת השבת מחמת המוריש שלא ערב עמהם, מ"מ כשמת ונשאר הבית בלא דיורין לא נחשבת דירה לאסור, מ"ב אות י"ח.
- פ. כיון שיש עתה בעלים לדירה, עד שיבטל רשותו וכמ"ש בסי' ש"פ.

בבית אחד, אינו אוסר אע"פ שלא ערב המוריש, כיון שבני ביתו של אדם מערבין עליו שלא מדעתו ^ז.

אבל אם לא היה דר שם עם המוריש, אלא בבית אחר שבחצר, אוסר ^ק אע"פ שערב היורש ^ר כיון שלא ערב המוריש.

ה. ו. אם מבעוד יום מת המוריש, וירשו אחד מן השוק הרי זה אוסר ^ש, והוא שבא היורש בבית מורישו בשבת ^ת.

או"ח סימן שעא פעיף ג

עין משפט ג.

ג. אחד מן השוק שהיה לו בית בחצר ^א ומת והניח רשותו לאחד מבני החצר, אם מת מבעוד יום אין הזוכה אוסר ^ב שהערום שערב על ביתו מתיר גם מה שירש ^ג. אבל אם מת משחשכה אוסר ^ד אע"פ שערב הזוכה בבית זה עמהם על ביתו, ^ה אינו מועיל למה שירש אח"כ בשבת.

ז. מ"ב אות כ'.

ק. אע"פ שלא בא עתה לדור בבית שירש, מ"מ כיון שיש לו בית באותו חצר שדר בו וראוי לו לתשמיש גם אותו בית שירש נחשב כאילו נכנס לשם והוי בית דירה, מ"ב אות כ"א.

ר. באותו בית שדר בו.

ש. ואפי' ערב המוריש כיון שמת לפני ביה"ש בטל ערוכו, והוי כלא ערב. ודוקא ירשו אחד מן השוק אבל ירשו אחד מבני החצר, חל הערום שמניח על ביתו שהוא גר בו עתה גם על מה שירש לפני ביה"ש, מ"ב אות כ"ד.

ת. דאז הוי דירה בבעלים, והוא הרי לא ערב כי הוא אחד מן השוק.

א. ולא ערב בבית שהיה לו בחצר, וה"ה אם היה בחצר ולא ערב.

ב. בין בנכנס לדור בה בשבת או לא נכנס.

ג. דבבין השמשות כבר היה הבית של היורש.

ד. אפי' לא בא היורש לדור בבית זה שירש בשבת, מ"מ הוי דירת בעלים כיון שהוא דר באותה חצר, מ"ב אות י"ב.

ה. כיון שבעת בית השמשות שהוא זמן קניית הערום לא היה הבית הזה שלו עדיין, וא"כ אין חל על בית זה הערום, מ"ב אות י"ד.